

»Begrebet forflyttelse må i denne sammenhæng forstås på samme måde som i relation til andre tjenestemænd. Det defineres i almindelighed som udnævnelse til en ny tjenestestilling, hvorved tjenstemanden stiltiende afskediges fra sin hidtidige stilling. Om der herved sker en ændring af tjenestestedet, er ikke i sig selv afgørende (Poul Andersen: Forvaltningsret 5. udg. p. 208 f).

Ligestillet med forflyttelse er en ændring af tjenestepligtens omfang og beskaffenhed, der er så væsentlig, at stillingen må siges at være blevet en anden. Også i denne henseende afgøres det for dommeres vedkommende efter samme principielle synspunkter som for andre tjenestemænds vedkommende, om ændringer i stillingens indhold må ligestilles med forflyttelse; Hvis der ved lov sker generelle ændringer i de til dommerembederne henlagte forretninger, må der kræves større ændringer for at anse det for forflyttelse, end hvis det kun er et enkelt eller nogle få dommeres embeder der berøres.«

I Alf Ross: Dansk Statsforfatningsret (3. udg. 1980) anføres s. 553 følgende:

»Det afgørende for om der foreligger en forflyttelse er ikke (alene) ændring af tjenestested, men også sådanne ændringer i stillingens beskaffenhed, at der i realiteten er tale om en anden stilling, Poul Andersen, 208 og Max Sørensen, 164.«

Peter Germer anfører i Statsforfatningsret (2. udg. 1995), s. 168, følgende:

»Bestemmelsen i § 64, 2. pkt. beskytter ikke blot dommeren mod stedlig forflyttelse, men yder også beskyttelse mod ændringer af arbejdsopgaverne, som er så omfattende, at der i realiteten er tale om en anden stilling. Omfanget af beskyttelsen må bestemmes ud fra en formålsfortolkning af grundlovens § 64.«

Henrik Zahle anfører i Dansk Forfatningsret 2 (2. udg. 1996), s. 110-111, følgende:

»Forflyttelse foreligger ikke blot, hvor dommeren flyttes fra ét tjenestested til et andet, f.eks. fra Byretten i Skive til Byretten i Rønne, men også hvor stillingen ændres på en sådan måde, at der reelt bliver tale om en ny stilling, f.eks. overgang fra stilling som civildommer

til kriminaldommer, sml UfR 1923 821 H, jf P. Germer 1995 s 168.«

4. Forflyttelsesbegrebet i grundlovens § 27, stk. 3, og tjenestemandslovens § 12

De statsretlige standardværker, som er udgivet siden 1953, omtaler ikke forflyttelsesbegrebet i grundlovens § 27, stk. 3.

Som nævnt ovenfor i pkt. 2 er der i tjenestemandsløven fastsat nærmere regler om tjenestemænds retsstilling. Tjenestemandslovens § 12, stk. 1 og 2, om forflyttelse har følgende ordlyd:

»§ 12. Inden for sit ansættelsesområde har en tjenestemand pligt til at underkaste sig sådanne forandringer i sine tjenesteforretningers omfang og beskaffenhed, der ikke ændrer tjenestens karakter, og som ikke medfører, at stillingen ikke længere kan anses for passende for ham. I samme omfang kan det pålægges ham at overtage en anden stilling.

Stk. 2. Såfremt ændringer i forvaltningens organisation eller arbejdsform gør det nødvendigt, kan det med tilslutning af det i § 13 omhandlede nævn pålægges en tjenestemand at overtage en stilling uden for sit hidtidige ansættelsesområde, i hvilken tjenesten efter sin karakter svarer til hans hidtidige stilling, og som må anses for passende for ham.«

Det almindelige tjenestemandretlige forflyttelsesbegreb, som indeholdes i denne bestemmelse, sammenfattes således i betænkning nr. 483/1969 om tjenestemandsløven, s. 22-23:

»Det er ikke muligt præcist og med virkning for alle tjenestemandstillinger at fastlægge, hvornår en ændring må anses for forflyttelse. Når begrebet forflyttelse anvendes som en begrænsning i arbejdsgiverens adgang til at ændre en tjenestemandstilling antager det karakter af en såkaldt standard. Heri ligger, at anvendelse af reglen i det enkelte tilfælde indeholder et vist skøn. Ved en generel beskrivelse af, hvornår der foreligger forflyttelse, må udgangspunktet derfor tages i en række momenter, der i den konkrete situation skønsmæssigt må afvejes mod hinanden. Kernen i de relevante momenter er sammenligning mellem stillingen før og efter den foretagne ændring, hvor vægten især må lægges på karakteren af og graden af den skete ændring i arbejdets omfang og dets vilkår, herunder det sted, hvor ar-